

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Ing. Z. A.**, zast. Mgr. Janem Slunečkem, advokátem, se sídlem Opletalova 29, Praha 1, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 9. 2018, č. j. 21543-4/2018-900000-311, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 5. 2020, č. j. 29 Af 130/2018 - 36,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti částku 4.114 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Jana Slunečka.

Odůvodnění:

I. Shrnutí předcházejícího řízení

[1] Celní úřad pro Jihomoravský kraj (dále jen „celní orgán“) rozhodnutími ze dne 8. 2. 2018, č. j. 14009-5/2018-530000-51, č. j. 14009-6/2018-530000-51, č. j. 14009-7/2018-530000-51, č. j. 14009-8/2018-530000-51, č. j. 14009-9/2018-530000-51, č. j. 14009-10/2018-530000-51, č. j. 14009-11/2018-530000-51, č. j. 14009-12/2018-530000-51, č. j. 14009-13/2018-530000-51, č. j. 14009-14/2018-530000-51 a č. j. 14009-15/2018-530000-51, podle § 21 odst. 1 zákona č. 242/2016 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „celní zákon“), § 143 odst. 1 a 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), ve spojení s čl. 201 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění pozdějších předpisů, § 5 celního zákona a čl. 48, čl. 56 odst. 1, čl. 102 odst. 3 a čl. 105 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013,

kterým se stanoví celní kodex Unie (dále jen „celní kodex EU“), ve znění pozdějších předpisů, na základě nařízení Rady (EHS) č. 2658/87, o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění rozhodném pro posuzovanou věc (dále jen „kombinovaná nomenklatura“), dodatečně vyměřil dovozní clo na zboží označené žalobcem jako „ventilační turbíny používané k odvětrávání budov“ nebo jako „neelektrické rotační ventilační hlavice používané k odvětrávání budov“ (dále jako „předmětné zboží“ či „ventilační turbíny“) v celkové výši 132.961 Kč.

[2] Žalovaný rozhodnutím ze dne 18. 9. 2018, č. j. 21543-4/2018-900000-311, podle § 116 odst. 1 písm. c) daňového řádu s přihlédnutím k výše uvedeným právním předpisům odvolání žalobce zamítl a uvedená rozhodnutí celního úřadu potvrdil.

[3] Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 29. 5. 2020, č. j. 29 Af 130/2018 - 36, rozhodnutí žalovaného o odvolání zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[4] V odůvodnění rozsudku krajský soud konstatoval, že spornou je v posuzovaném případě otázka sazebního zařazení předmětného zboží do relevantní části kombinované nomenklatury. Krajský soud odkázal na právní úpravu ohledně zařazování zboží do jednotlivých částí této kombinované nomenklatury a popsal, jakým způsobem se uplatní vysvětlivky vydávané Světovou celní organizací k Harmonizovanému systému popisu a číselného označování zboží (dále jen „harmonizovaný systém“). V této souvislosti dále poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2013, č. j. 2 Afs 85/2012 - 40, podle kterého mezi kritéria rozhodná pro zařazování zboží patří zejména jeho objektivní charakteristiky a vlastnosti tak, jak jsou definovány zněním položky kombinované nomenklatury a poznámek k jednotlivým třídám nebo kapitolám.

[5] Krajský soud dále odkázal na název čísla 8414 kombinované nomenklatury a konstatoval, že v posuzovaném případě jde o ventilační turbíny poháněné vzduchem sloužící v odvětrávání nejrůznějších prostor. Žalovaný přitom své rozhodnutí o zařazení předmětného zboží založil zejména na absenci vlastního pohonu turbíny a chybějícím znaku rozpořehování okolního vzduchu, avšak krajský soud označil za klíčové objektivní znaky předmětného zboží spočívající v jeho účelu a funkčnosti. Závěry žalovaného podle krajského soudu neodpovídají vysvětlivkám harmonizovaného systému k číslu 8414 kombinované nomenklatury, podle nichž podmínka ručního nebo motorového pohonu není obligatorní náležitostí pro všechny výrobky podřaditelné pod uvedené číslo. Uvedené podporuje také znění vysvětlivek harmonizovaného systému k části B) čísla 8414. Pokud současně žalovaný vyloučil, aby byl výrobek zařazený do čísla 8414 kombinované nomenklatury poháněn prouděním vzduchu, je takový výklad podle krajského soudu příliš restriktivní.

[6] Podle krajského soudu žalovaný své rozhodnutí o zařazení předmětného zboží do čísla 7616 kombinované nomenklatury založil dále na skutečnosti, že ventilační turbíny neslouží k rozpořehování okolního vzduchu. Krajský soud však konstatoval, že z účelového určení i funkčnosti předmětného zboží vyplývá, že slouží k větrání, přičemž prostřednictvím rotace hlavice turbíny a vznikajícího podtlaku dochází k odsávání vzduchu, čímž se zajišťuje větrání určitých prostor. Na uvedeném nic nemění ani skutečnost, že předmětné ventilační turbíny se právě prouděním okolního vzduchu uvádí

pokračování

do pohybu a pracují na jednoduchém principu s využitím jednoduchých fyzikálních jevů. Krajský soud současně na základě popsaného způsobu fungování předmětného zboží vyloučil, že by se v posuzovaném případě jednalo pouze o nemechanické větrníky uvedené ve vysvětlivkách harmonizovaného systému k číslu 7326 kombinované nomenklatury, na který odkazují vysvětlivky harmonizovaného systému u čísla 7616 kombinované nomenklatury. Účelové určení a funkčnost předmětného zboží tak podle krajského soudu musí převážet nad kritériem materiálu, z něhož je zboží vyrobeno.

[7] Podle krajského soudu dále číslo 7616 kombinované nomenklatury je vůči číslu 8414 subsidiární, proto do něj lze zařadit pouze výrobky, jež zcela určitě nespádají pod číslo 8414. Předmětné zboží současně ani *prima facie* nespadá pod číslo 7616 kombinované nomenklatury, jelikož bylo žalovaným zařazeno do zbytkových položek tohoto čísla.

[8] Krajský soud následně posoudil také povahu závazných informací o sazebním zařazení zboží, č. SK255542/14/204, č. SK308687/14/229 a č. CZBTI37/095816/2017-580000-04/01 (dále jen „závazné informace“), jež sloužily jako podklad rozhodnutí v celním řízení. Podle čl. 33 celního kodexu EU jsou uvedené akty závazné pouze pro konkrétního držitele. Žalobce však v posuzovaném případě žádnou závaznou informací nedisponoval. Ačkoli se výše uvedené závazné informace vztahují na výrobky ztotožnitelné s předmětným zbožím, dokládají pouze praxi celních orgánů, s níž krajský soud nesouhlasí. Na tomto závěru krajského soudu současně nemůže ničeho změnit ani námitka žalobce, že jedna z nich vznikla až poté, co celní úřad zaujal stanovisko ohledně celního zařazení předmětného zboží.

II. Obsah kasační stížnosti, vyjádření žalobce a repliky žalovaného

[9] Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) včasnou blanketní kasační stížnost, v níž označil důvody uvedené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[10] V doplnění kasační stížnosti, které bylo učiněno v měsíční lhůtě stanovené ve výzvě soudu, stěžovatel konstatoval, že při rozhodování o celním zařazení předmětného zboží dospěl k závěru, podle něhož z hlediska jeho funkce a účelového určení by mohlo odpovídat Třídě XVI, kapitole 84, číslu 8414 kombinované nomenklatury, případně z hlediska jeho povahy či použitého materiálu Třídě XV, kapitole 76, číslu 7616. Stěžovatel dále odkázal na vysvětlivky harmonizovaného systému k dotčeným číslům kombinované nomenklatury a následně obecně vyložil, jak fungují čerpadla, vývěvy, kompresory a ventilátory. Ve vztahu k funkčnosti ventilátorů stěžovatel konstatoval, že předmětné zboží není ani zařízením určeným k uvedení vzduchu nebo jiných plynů do pohybu, jelikož okolnímu vzduchu nedodává žádnou kinetickou energii k přesunu či pohybu, nýbrž funguje na relativně jednoduchém principu s využitím základních fyzikálních jevů. Předmětné zboží současně podle stěžovatele nemá ani žádnou vlastní kinetickou energii, kterou by mohlo předávat okolnímu vzduchu. Naopak je právě pohybem okolního vzduchu rozpořbováno.

[11] Stěžovatel dále namítl, že podle vysvětlivek harmonizovaného systému k číslu 8414 kombinované nomenklatury se ihned v první větě stanoví základní znak zde zařazených výrobků, a to mechanický ruční nebo motorový pohon, čemuž ostatně odpovídají také vysvětlivky k bodu B) uvedeného čísla. Předmětné zboží však žádným takovým pohonem nedisponuje. Stěžovatel následně odmítl výklad žalobce, že výrobky podřaditelné pod uvedené číslo nemusí disponovat pohonem, přičemž konstatoval, že předmětné zboží by i v takovém případě nebylo možné zařadit pod číslo 8414 kombinované nomenklatury, jelikož neuvádí do pohybu žádný vzduch ani plyny. Nejedná se totiž o stroj využívající vlastní energii k tomu, aby aktivně a cíleně rozpohyboval okolní vzduch. Předmětné zboží by totiž v takovém případě muselo být opatřeno určitým vlastním pohonem a nesmělo by spoléhat na proudění okolního vzduchu. Stěžovatel doplnil, že pouhá podobnost s výrobky spadajícími pod číslo 8414 kombinované nomenklatury podle dotčené právní úpravy nepostačuje. Předmětné zboží tak patří do čísla 7616 kombinované nomenklatury, což ostatně odpovídá zavedené praxi celních orgánů i povaze předmětného zboží.

[12] Podle stěžovatele se současně krajský soud v odůvodnění rozsudku zaměřil jen na vyvrácení jeho argumentace předestřené ve vyjádření k žalobě, avšak vůbec nevymezil, kterému z výrobků definovaných v čísle 8414 kombinované nomenklatury předmětné zboží vlastně odpovídá. Opomněl tak část odůvodnění rozhodnutí stěžovatele, v níž poukázal na odlišnosti předmětného zboží a zde vymezených zařízení. Navíc za účelem popisu funkčnosti předmětného zboží pouze výběrově zvolil určité vlastnosti výrobků spadajících pod číslo 8414 kombinované nomenklatury, čímž nepřipustně rozšířil výklad uvedeného čísla. Dovedeno do absurdních důsledků by takový výklad krajského soudu vedl k závěru, že za ventilátor je potřeba považovat také okno, dveře či větrací šachtu. Krajský soud tak nerozhodl o konkrétním sazebním zařazení předmětného zboží, což je zásadní zejména v situaci, kdy žalobce předmětné zboží nejprve zařadil do položky 8414 80. Ostatní, avšak v řízení před soudem jej označoval za ventilátor, tedy položku 8414 59. Uvedené podle stěžovatele platí tím spíš, pokud každá z těchto položek stanoví odlišnou výši dovozního cla.

[13] Stěžovatel dále namítl, že se krajský soud nesprávně vypořádal se závaznými informacemi, jež byly podkladem žalobou napadeného rozhodnutí. Nejprve totiž konstatoval, že závazné informace byly vydány ke ztotožnitelnému zboží, jako jsou ventilační turbíny v posuzovaném případě, následně je odmítl využít jako důkazy s odůvodněním, že pouze dokazují nesprávnou správní praxi celních orgánů. V této souvislosti stěžovatel odkázal na rozsudek Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) ze dne 7. 4. 2011, sp. zn. C-153/10, *Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV*. Doplnil, že se jedná o veřejné listiny, tj. pravomocná rozhodnutí celních orgánů, a to i ta, která byla vydána celními orgány jiných členských států Evropské unie (dále jen „EU“) a jež nebyla předmětem přezkumu. Krajskému soudu tak nepřísluší hodnotit jejich správnost či zákonnost. Stěžovatel uzavřel, že krajský soud uvedeným postupem porušil zásadu legitimního očekávání a právní jistoty. Závěrem zdůraznil, že krajský soud měl uvedené závazné informace zohlednit jako důkazy dokládající správnost závěrů stěžovatele také vzhledem k zabránění vzniku nedůvodných rozdílů při celním zařazování zboží v jednotlivých členských státech EU.

pokračování

[14] S ohledem na tyto skutečnosti stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[15] Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že předmětné zboží má dvě rotující vrtule, z nichž jedna slouží k pohonu turbíny a druhá (vnitřní) slouží k rozpohybování vzduchu v potrubí. Vysvětlivky harmonizovaného systému k číslu 8414 kombinované nomenklatury neobsahují podmínku ručního či motorového pohonu. Předmětné zboží následně žalobce přirovnal k fungování turba ve spalovacím motoru, jež je samo poháněno pohybem výfukových plynů a zároveň umocňuje pohyb vzduchu ve výfukovém potrubí. Předmětné zboží současně samo umocňuje pohyb okolního vzduchu a zajišťuje větrání, přičemž vytváření podtlaku je pouze sekundárním jevem, a proto jej nelze ztotožnit s vývěvou ani s oknem či ventilační mřížkou. Žalobce doplnil, že předmětné zboží je na odvětrávací potrubí montováno právě proto, aby se v něm vzduch pohyboval. V opačném případě by jeho osazení bylo nadbytečné. Podle žalobce dále uvedené závazné informace již pozbyly či v dohledné době pozbudou platnosti, přičemž závazné informace vydané v jiném členském státě EU nemůže celní orgán využít k dokazování. Podle rozsudku Soudního dvora ze dne 7. 4. 2011, sp. zn. C-153/10, *Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV*, totiž může účastník řízení zpochybnit celní zařazení zboží a tím i uložení cla, závazná informace však není platným prostředkem pro výklad kombinované nomenklatury a nemůže být ani důkazem, jež navrhl k provedení celní orgán. S ohledem na tyto skutečnosti žalobce navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

[16] Stěžovatel v replice k vyjádření žalobce ke kasační stížnosti uvedl, že nikdy o předmětném zboží netvrdil, že je nemechanické, nýbrž že nedisponuje mechanickým pohonem. Dále s odkazem na vyobrazení ventilační turbíny popřel žalobcův popis její funkčnosti i tvrzení, že má zabudovánu ještě vnitřní rotační hlavici. Následně poukázal také na odlišnosti ve způsobu fungování předmětného zboží a „turba ve spalovacích motorech“, jehož funkčnost žalobce navíc popsal zcela zavádějícím způsobem. Přitom upozornil, že takové přirovnání žalobce učinil na základě nepravdivého tvrzení o vnitřní rotační hlavici, jež se ve ventilační turbíně nenachází. Podle stěžovatele je současně tvrzení žalobce o podtlaku jako o sekundárním jevu nepravdivé, jelikož z předložených podkladů k charakteristice zboží zcela jasně vyplývá, že ventilační turbína vytváří podtlak právě s cílem naplnit její hlavní účelové určení. Předmětné zboží však samo o sobě aktivně podtlak ani žalobcem zmiňované vakuum nevytváří, nýbrž k němu dochází pouze při rotačním pohybu turbíny v důsledku uplatnění základních fyzikálních jevů, a pokud je turbíně současně dodávána okolním proudícím vzduchem kinetická energie. Vzhledem k uvedenému se tak nejedná o ventilátor ve smyslu čísla 8414 kombinované nomenklatury. Stěžovatel dále uvedl, že v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. vychází soud při přezkumu rozhodnutí správního orgánu ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho rozhodování. Tvrzení o neplatnosti závazných informací je tak nedůvodné. Následně stěžovatel opětovně poukázal na rozsudek Soudního dvora ze dne 7. 4. 2011, sp. zn. C-153/10, *Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV*, a konstatoval, že za účelem zabránění vzniku nedůvodných rozdílů při celním zařazování zboží v jednotlivých členských státech EU je nutné uvedený rozsudek interpretovat tak, že jako důkaz může závaznou informaci vydanou třetí osobě navrhnout také celní orgán, nikoliv pouze účastník řízení. Uvedené závazné informace přitom v posuzovaném případě dokládají správní praxi celních orgánů některých členských států EU, a krajský soud je tak měl použít jako důkazy.

III. Posouzení kasační stížnosti

[17] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., podle nichž byl vázán rozsahem a důvody, jež stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti. Přitom neshledal vady uvedené v § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Stěžovatel v kasační stížnosti odkázal na důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.

[18] Podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. *kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.*

[19] Podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. *kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.*

[20] V posuzovaném případě spočívá sporná právní otázka ve správném celním zařazení předmětného zboží v rámci kombinované nomenklatury. Žalobce zboží v celních prohlášeních, jimiž jej propustil do celního režimu volného oběhu, zařadil do podpoložky kombinované nomenklatury 8414 80 80 jako „Vzduchová čerpadla nebo vývěvy, kompresory a ventilátory na vzduch nebo jiný plyn; ventilační nebo recirkulační odsávače s ventilátorem, též s vestavěnými filtry: - Ostatní: -- Ostatní“ se sazbou dovozního cla 2,2 %. Stěžovatel při přezkumu rozhodnutí celního orgánu následně dospěl k závěru, že předmětné zboží mělo být správně zařazeno do podpoložky kombinované nomenklatury 7616 99 90 jako „Ostatní výrobky z hliníku: - Ostatní: -- Ostatní: -- Ostatní“ se sazbou dovozního cla 6 %.

[21] Nejvyšší správní soud nejprve považuje za vhodné shrnout východiska pro sazební řazení dováženého zboží. Zásadním právním předpisem pro sazební zařazení dováženého zboží je kombinovaná nomenklatura, zejména pak její příloha I, v níž jsou uvedeny její jednotlivé položky, smluvní celní sazby a doplňkové statistické jednotky. Kombinovaná nomenklatura je založena na celosvětovém harmonizovaném systému, který byl vypracován Radou pro celní spolupráci, nyní Světovou celní organizací (World Customs Organisation), a přejímá čísla a šestimístné položky harmonizovaného systému [čl. 1 odst. 2 písm. a)], přičemž případné sedmé a osmé místo číselného kódu představuje její podrobnější třídění [čl. 1 odst. 2 písm. b), čl. 3 odst. 1].

[22] Pro poskytnutí širšího vysvětlení k použití harmonizovaného systému zveřejňuje Světová celní organizace pravidelně vysvětlivky k harmonizovanému systému. Rovněž Evropská komise vypracovává k zajištění použití kombinované nomenklatury na základě jejího čl. 9 odst. 1 písm. a) druhé odrážky vysvětlivky, které zveřejňuje pravidelně v Úředním věstníku EU. Obsah vysvětlivek ke kombinované nomenklatuře, které nenahrazují vysvětlivky k harmonizovanému systému, nýbrž jsou považovány za jejich doplněk [viz rozsudek Soudního dvora ze dne 6. 12. 2007 ve věci C-486/06, Van

pokračování

Landeghem], musí být v souladu s ustanoveními kombinované nomenklatury a nesmí měnit její obsah.

[23] Stěžovatel v kasační stížnosti namítl, že předmětné zboží nelze zařadit do čísla 8414 kombinované nomenklatury, jelikož nedisponuje vlastním ručním či motorovým pohonem. Tato podmínka podle stěžovatele vyplývá z vysvětlivek harmonizovaného systému k číslu 8414 kombinované nomenklatury, a to ve vztahu ke všem výrobkům zařaditelným do uvedeného čísla, a dále také z vysvětlivek k bodu B) uvedeného čísla, podle níž druhý typ jednodušších ventilátorů taktéž musí být opatřen určitým druhem pohonu.

[24] První věta vysvětlivek harmonizovaného systému k číslu 8414 kombinované nomenklatury stanoví, že do uvedeného čísla patří stroje a přístroje poháněné ručně nebo motorem, které slouží ke stlačování vzduchu nebo jiných plynů nebo k vytvoření vakua, jakož i stroje určené k uvedení vzduchu nebo jiných plynů do pohybu. Českému znění uvedené vysvětlivky pak plně odpovídá také její anglická verze. Nejvyšší správní soud proto ve shodě s krajským soudem konstatuje, že výše uvedená uvozující věta v rámci předmětného čísla rozlišuje dvě kategorie výrobků. První z nich jsou stroje opatřené ručním nebo motorovým pohonem, jež slouží k dále popsáním účelům, a druhou pak stroje určené k uvedení vzduchu nebo jiných plynů do pohybu, které však již vlastní ruční nebo motorový pohon mít nemusí. Tento závěr vyplývá z konstrukce předmětné věty, jež použitím slov „jakož i stroje“ (v anglickém znění „and also machines“) zřetelně odděluje obě kategorie výrobků a podmínku ručního či motorového pohonu tak přímo vztahuje pouze ke kategorii první.

[25] Výše uvedený závěr odpovídá také znění vysvětlivky harmonizovaného systému k bodu B) čísla 8414 kombinované nomenklatury, které přímo uvádí, že „*ventilátory jsou stroje, které mohou, nebo nemusí být vybaveny vestavěnými motory*“ (v anglickém znění „*these machines, which may or may not be fitted with integral motors*“). Na základě výše uvedeného je tak zřejmé, že vysvětlivky harmonizovaného systému k předmětnému číslu kombinované nomenklatury nepodmiňují zařazení určitého výrobku do tohoto čísla vestavěným ručním či motorovým pohonem.

[26] V posuzovaném případě však v souvislosti se zařazením předmětného zboží do některé z kategorií výrobků zmíněných ve vysvětlivkách harmonizovaného systému k číslu 8414 kombinované nomenklatury je třeba posoudit zejména skutečnost, zda jej lze označit za ventilátor splňující podmínky vymezené právě předmětnými vysvětlivkami. Ty v bodu B) u předmětného čísla odlišují dva druhy ventilátorů, a to stroje, které slouží k dodávání velkého objemu vzduchu nebo jiného plynu o poměrně slabém tlaku, a stroje, jež slouží pouze k rozpohybování vzduchu či jiného plynu. Ve vztahu k předmětnému zboží je tak relevantní právě druhá kategorie ventilátorů, jež výše uvedené vysvětlivky popisují jako stroje s jednodušší konstrukcí sestávající pouze z poháněné vrtule ve volném vzduchu.

[27] Nejvyšší správní soud se neztotožnil s výkladem anglického znění výše zmíněné vysvětlivky harmonizovaného systému k bodu B) čísla 8414 kombinované nomenklatury, jež nabídl stěžovatel. Jeho anglické znění je následující: „*The second type are of more simple construction, and consist merely of a driven fan rotating in free air.*“ Stěžovatel přitom

použité anglické slovo „driven“ vyložil jako „poháněné motorem“. S takovým zužujícím výkladem se však Nejvyšší správní soud neztotožnil. Běžně je totiž uvedenému anglickému slovu přisuzován český ekvivalent „poháněný“, a to nejrozličnějšími způsoby, například motorem, ručně, turbínou, vzduchem či vodou. Nelze tak bez dalšího dospět k závěru, že ve vysvětlivce použitá formulace (tj. slovo „poháněný“) odkazuje právě a výlučně na motorový pohon, ačkoli konkrétní zmínku o motoru či jiném konkrétním druhu pohonu neobsahuje. Výklad použitý stěžovatelem je tak nepřipustně zužující. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud konstatuje, že do druhé kategorie ventilátorů sloužících k rozpohybování vzduchu či jiného plynu lze zařadit také zařízení poháněná i jinými, než motorovými zdroji.

[28] Stěžovatel dále namítl, že i v případě absence podmínky vestavěného ručního nebo motorového pohonu by předmětné zboží nemohlo být ventilátorem, protože pouze právě takový pohon může zajistit rozpohybování vzduchu či jiných plynů. Podle stěžovatele navíc ventilační turbína funguje na jednoduchém principu rotačního pohybu hlavice turbíny, jež v prostoru pod ní vytváří podtlak a prostřednictvím jednoduchých fyzikálních zákonů umocňuje pohyb okolního vzduchu, čímž zajišťuje větrání prostoru pod turbínou. Předmětné zboží však nedisponuje žádnou vlastní kinetickou energií a ani ji tak okolnímu vzduchu nedodává. Naopak ventilační turbína je sama pohybem vzduchu rozpohybována, a je tak zcela závislá na okolním prostředí, jež turbíně dodává potřebnou kinetickou energii. Předmětné zboží ani samo aktivně nevytváří podtlak či vakuum.

[29] V rozsudku ze dne 19. 11. 2013, č. j. 2 Afs 85/2012 - 40, Nejvyšší správní soud konstatoval, že judikatura Soudního dvora zakotvila tři principy řazení zboží do kódů kombinované nomenklatury: *„První z těchto obecných principů je možné vyjádřit jako nezbytné úsilí hledat (za účelem zajištění právní jistoty a usnadnění kontrol) rozhodující kritérium pro sazební zařazení zboží v objektivních charakteristikách a vlastnostech tohoto zboží, jak jsou definovány zněním položky KN a poznámek k třídám nebo kapitolám [viz např. rozsudky Soudního dvora ze dne 18. 7. 2007 ve věci Olimcom (C-142/06), ze dne 20. 5. 2010 ve věci Data I/O (C-370/08) a ze dne 16. 12. 2010 ve věci Skoma-Lux s. r. o. v Celní ředitelství Olomouc (C-339/09)]. Dalším (objektivním) kritériem pro sazební zařazení je účel použití výrobku, pokud je inherentní tomuto výrobku, což musí být možné posoudit v závislosti na objektivních charakteristikách a vlastnostech zboží [viz rozsudky Soudního dvora ze dne 1. 6. 1995 ve věci Thyssen Haniel Logistic (C-459/93), ze dne 5. 4. 2001 ve věci Deutsche Nichimen (C-201/99) nebo ze dne 8. 12. 2005 ve věci Possehl Erzkontor (C-445/04)]. Konečně, podle ustálené judikatury platí, že význam a dosah pojmů, které právo Společenství nijak nedefinuje, je třeba určit v souladu s jejich obvyklým smyslem v běžném jazyce, s přihlédnutím ke kontextu, ve kterém jsou použity, a cílům, které sleduje právní úprava, jejíž jsou součástí [v tomto smyslu hovoří zejména rozsudek Soudního dvora ze dne 10. 3. 2005 ve věci easyCar (C-336/03), odstavec 21a v něm citovaná souladná prejudikatura Soudního dvora].“*

[30] V posuzovaném případě je ze skutkových okolností věci zřejmé, že ventilační turbína se skládá z hlavice se speciálně tvarovanými lopatkami, jež je roztáčena prouděním okolního vzduchu, přičemž postačuje i proudění běžně vnímané jako bezvětrí. Rotací vzduchem poháněné turbíny tak dochází k vytvoření podtlaku v prostoru pod ní a následnému umocnění pohybu vzduchu směrem ven z prostoru pod turbínou, čímž je zajištěno větrání.

pokračování

[31] Stěžovatel nejprve namítl, že ventilační turbína nedisponuje žádnou vlastní kinetickou energií, kterou by mohla následně předávat okolnímu vzduchu a tím jej rozpohybovat, následně však uvedl, že právě kinetickou energií získanou z okolního proudění vzduchu se turbína roztáčí. Uvedené závěry jsou tak zcela protichůdné. Kinetická či pohybová energie je totiž jedním z druhů mechanické energie, jež má pohybující se těleso, a to v závislosti na množství vykonané práce. Tato energie pak vzniká i při rotačním pohybu ventilační turbíny, jež je prvotně roztáčena prouděním okolního vzduchu. Jinými slovy, pokud se ventilační turbína otáčí, má také kinetickou energii.

[32] Z popisu funkčnosti ventilační turbíny je dále zřejmé, že při otáčivém pohybu hlavice do prostoru pod ní vniká vzduch, následně se vlastní rotací turbíny vytváří podtlak a způsobuje tak větrání tohoto prostoru umocněním či rozpohybováním vzduchu v prostoru pod turbínou směrem ven z větraného prostoru. Z uvedeného je zřejmé, že předmětné zboží na základě určitého mechanismu a s pomocí fyzikálních zákonů zajišťuje větrání, jež by v případě absence ventilační turbíny ve větraném prostoru takovým způsobem neprobíhalo. Jinými slovy, pokud by ventilační turbína nerozpohybovala vzduch z prostoru pod ní směrem ven z větraného prostoru, k jeho vyvětrání by nedošlo. Pokud by současně turbína nefungovala právě popsáním způsobem, byla by její instalace zřejmě zcela nadbytečná a bezpředmětná. Popsanou funkci předmětného zboží přitom nelze připodobnit k oknu, jak to učinil stěžovatel, jelikož to slouží jen jako otvor umožňující odchod vzduchu z prostor vnitřních do prostor venkovních a naopak, přičemž samotný proces větrání nic neumocňuje a to probíhá samovolně či neprobíhá vůbec v závislosti na podmínkách okolí.

[33] Nejvyšší správní soud doplňuje, že nepřisvědčil ani závěru stěžovatele, podle něhož je-li ventilační turbína rozpohybována prouděním vzduchu, sama již nemůže okolní vzduch rozpohybovat. Takový závěr je totiž v přímém rozporu s popsáním způsobem fungování ventilační turbíny, a její účel by tak bezesporu zůstal nenaplněn, pokud by veškerá její funkčnost spočívala v roztočení hlavice turbíny bez jakéhokoli vlivu na (větraný) prostor pod ní.

[34] Nelze přisvědčit ani závěru stěžovatele, že předmětné zboží není ventilátorem, protože bez ručního či motorového pohonu nemůže ventilační turbína okolní vzduch rozpohybovat. To totiž nevyplývá z žádného podkladu či jiného zdroje informací shromážděných ve správním spise. Naopak je zřejmé, že množství přístrojů může fungovat a vykonávat svůj účel i prostřednictvím využití alternativního pohonu a fyzikálních jevů, tedy bez využití ručního či motorového pohonu. Taktéž tvrzení stěžovatele, že předmětné zboží aktivně nevytváří podtlak, vzhledem k výše uvedenému nelze přisvědčit. Je totiž nerozhodné, zda podtlak ve ventilační turbíně vzniká prostřednictvím její funkčnosti v kombinaci s fyzikálními zákony, či vytváří-li jej „aktivně“, tedy s využitím jiných principů, jež však stěžovatel blíže neosvětlil.

[35] Z výše uvedeného je zřejmé, že předmětné zboží naplňuje jeho účel spočívající ve větrání určeného prostoru, jež probíhá výše popsáním způsobem. Nejvyšší správní soud proto ve shodě s krajským soudem konstatuje, že předmětné zboží odpovídá popisu výrobku „ventilátor“ vymezeného ve vysvětlivkách harmonizovaného systému k číslu

8414 kombinované nomenklatury. Nejvyšší správní soud dále nad rámec výše uvedeného doplňuje, že na výše uvedeném nemůže ničeho změnit ani žalobcovo zavádějící srovnání předmětného zboží s „turbem ve spalovacím motoru“ či nepřesný popis předmětného zboží a jeho funkčnosti. Výše uvedené závěry totiž vyplývají právě z funkčnosti a účelu předmětného zboží tak, jak byly popsány v podkladech řízení a jak je ostatně zjistil sám stěžovatel.

[36] Nejvyšší správní soud se neztotožnil ani s námitkou stěžovatele, že krajský soud neprovedl úplné zařazení předmětného zboží do konkrétní položky kombinované nomenklatury, přičemž pouze vyvracel argumentaci stěžovatele. Z odůvodnění rozsudku krajského soudu je totiž zřejmé, které vlastnosti ventilační turbíny opodstatňují její označení za ventilátor ve smyslu čísla 8414 kombinované nomenklatury. Krajský soud jasným a přesvědčivým způsobem popsal, z jakých důvodů dospěl k závěru, že předmětné zboží slouží k větrání určených prostor, jež zajišťuje rozpohybováním či umocněním pohybu okolního vzduchu. Z uvedeného tak vyplývá, že dostatečně posoudil a současně vysvětlil, do které podpoložky čísla 8414 měly správní orgány předmětné zboží zařadit.

[37] Stěžovatel dále namítl, že krajský soud měl v souladu se závěry formulovanými Soudním dvorem v rozsudku ze dne 7. 4. 2011, ve věci *C-153/10, Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV*, závazné informace vydané třetím osobám, a to i celními orgány jiných členských států EU, posoudit jako důkazy.

[38] Soudní dvůr se ve výše zmíněném rozsudku mimo jiné zabýval otázkou, zda účastník řízení může v rámci celního řízení zpochybnit uložení cla tím, že předloží závaznou informaci (v rozsudku jako „ZISZ“), která byla vydána jiné osobě v jiném členském státě EU pro totožné zboží. Soudní dvůr uvedl, že „podle čl. 12 odst. 2 celního kodexu a článku 11 prováděcího nařízení je ZISZ závazná pro celní orgány pouze v případě, že ji uplatňuje oprávněná osoba, které byla vydána, nebo její zástupce. Mimo tento případ nemůže orgán příslušný podle čl. 243 odst. 2 celního kodexu, kterému je ZISZ předložena, přiznat této ZISZ právní účinky, které jsou s ní spojené. ZISZ jakožto důkazu se může nicméně dovolávat i jiná osoba než oprávněná osoba, které byla ZISZ vydána. Při neexistenci právní úpravy Unie týkající se pojmu „důkaz“ jsou totiž v zásadě přípustné všechny důkazní prostředky, které procesní právo členských států připouští v řízeních podobných řízení upravenému v článku 243 celního kodexu (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 23. března 2000, *Met-Trans a Sagpol*, C-310/98 a C-406/98, *Recueil*, s. I-1797, bod 29)“. Soudní dvůr dále dovodil, že je v rozporu s právem EU taková úprava, která prikazuje celním orgánům na základě dovozcem předložené závazné informace vydané jiné osobě provést stejné sazební zařazení jako orgány, jež tuto závaznou informaci vydaly. Soudní dvůr též usoudil, že pokud celní orgány členského státu přisoudí závazné informaci stejný právní význam, bez ohledu na to, zda se jí dovolává třetí osoba či oprávněná osoba, postupují v rozporu s právem EU.

[39] Ze shora citované judikatury vyplývá, že celní orgány nemohou přiznat závazné informaci předložené účastníkem řízení, ale vydané třetí osobě, stejné právní účinky, které jsou s ní spojené ve vztahu k oprávněné osobě; účastník řízení však může v rámci řízení o uložení cel zpochybnit uložení cla tím, že jako důkaz předloží závaznou informaci, která byla vydána v jiném členském státě pro totožné zboží (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2012, č. j. 1 Afs 4/2012 - 37, č. 2630/2012 Sb. NSS). Celní

pokračování

orgán nicméně není vzhledem k výše uvedeným závěrům povinen automaticky přisuzovat této závazné informaci stejný význam, jaký má vůči oprávněné osobě, které byla vydána. Jinými slovy, není povinen pouze na základě předložení takového závazné informace vydané třetí osobě bez dalšího zařadit zboží do stejné položky kombinované nomenklatury.

[40] Výše uvedené závěry navíc platí ve vztahu k řízení o uložení cel, a nikoliv ve vztahu k přezkumnému soudnímu řízení. Ačkoli tedy obsah závazných informací svědčí o určité praxi celních orgánů, a to i jiných členských států EU, nelze z odůvodnění výše uvedeného rozsudku Soudního dvora automaticky dovodit povinnost krajského soudu použít tyto závazné informace jako důkazu, či dokonce pouze na základě skutečnosti, jak obdobné zboží zařadily celní orgány v jiných členských státech či předcházejících celních řízeních, určitým způsobem rozhodnout.

[41] V dané věci bylo tedy na krajském soudu, aby se v rámci přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí zabýval tím, zda stěžovatel zjistil dostatečně skutkový stav věci, opatřil si dostatek relevantních podkladů a jeho závěry vycházejí ze shromážděného spisového materiálu, jehož součástí jsou právě i zmíněné závazné informace, které tak byly opatřeny již v průběhu celního řízení. Z žádného právního předpisu či soudní judikatury však pro něho nevyplývala povinnost posoudit závazné informace samostatně jako důkazy opatřené v soudním řízení, případně dovodit z nich automaticky správnost závěrů stěžovatele. Krajský soud tedy nepochybil, když závaznými informacemi neprovedl důkazy v žalobním řízení a na základě nich nepřisvědčil správnosti závěrů stěžovatele o zařazení předmětného zboží do podpoložky kombinované nomenklatury 7616 s vyšší sazbou dovozního cla.

[42] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že krajský soud správně posoudil výše uvedenou spornou právní otázku a současně řádně odůvodnil svůj rozsudek, v němž vypořádal všechny námitky stěžovatele, takže jeho rozhodnutí není ani nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Důvody kasační stížnosti uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. tak nebyly naplněny.

IV. Závěr a náklady řízení

[43] S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[44] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že žalobce má vůči stěžovateli právo na náhradu nákladů řízení, které důvodně vynaložil, neboť měl ve věci plný úspěch (§ 60 odst. 1 věta první za použití § 120 s. ř. s.).

[45] Důvodně vynaložené náklady řízení o kasační stížnosti tvoří odměna za zastupování advokátem, která byla určena podle § 11 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), a to za jeden úkon právní služby ve výši 3.100 Kč (vyjádření ke

kasační stížnosti). Náhrada hotových výdajů (režijní paušál) činí podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu 300 Kč za tento úkon právní služby. Jelikož je zástupce žalobce plátcem daně z přidané hodnoty, musí být tato odměna a náhrada hotových výdajů podle § 57 odst. 2 s. ř. s. zvýšena o částku 714 Kč odpovídající této dani v sazbě 21 %. Celkové důvodně vynaložené náklady žalobce v řízení o kasační stížnosti tak činí 4.114 Kč. Proto Nejvyšší správní soud uložil procesně neúspěšnému stěžovateli povinnost zaplatit tuto částku úspěšnému žalobci na náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti, a to k rukám jeho zástupce. Ke splnění této povinnosti stanovil Nejvyšší správní soud přiměřenou lhůtu třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. ledna 2021

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu